4.5.72 De Europæiske Fællesskabers Tidende Nr. L 105/13

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 26. april 1972

om støtte i henhold til den belgiske lov af 30. december 1970 om økonomisk ekspansion

(Teksterne på fransk og hollandsk er de eneste autentiske)

(72/173/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til de af medlemsstaterne og af andre interesserede fremsatte skriftlige og mundtlige bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Ved skrivelse af 25. november 1969 og 11. maj 1970 underrettede den belgiske regering i overensstemmelse med traktatens artikel 93, stk. 3, Kommissionen om et lovforslag om økonomisk ekspansion til afløsning af lovene om regional støtte af 18. juli 1959 og 14. juli 1966, hvormed der skulle indføres en ny støtteordning i Belgien med regional og sektoral målsætning;

over for dette lovforslag iværksatte Kommissionen den i traktatens artikel 93, stk. 2, første afsnit fastsatte procedure på baggrund af formen og de nærmere regler for visse støtteforanstaltninger, og fordi denne almindelige støtteordning på én gang var alt for generel og upræcis, så længe gennemførelsesforordninger og navnlig fastlæggelsen af regionalstøttens georgrafiske anvendelsesområder ikke gjorde det muligt at afgrænse rækkevidden af de påtænkte foranstaltninger;

II

efter at det belgiske parlament havde vedtaget forslaget, blev det til lov om økonomisk ekspansion, som blev bekendtgjort 30. december 1970 og trådte i kraft 1. januar 1971;

endvidere offentliggjordes der i le Moniteur belge (Statstidende) den 13. januar 1971 en kongelig anordning af 6. januar 1971 om visse foreløbige forholdsregler til gennemførelse af lov af 30. december 1970 om økonomisk ekspansion;

ved disse forholdsregler tilsidesatte Belgien traktatens artikel 93, stk. 3, og derfor strider gennemførelsen af de i lov af 30. december 1970 om økonomisk ekspansion hjemlede støtteforanstaltninger mod fællesskabsretten;

III

ved kongelig anordning af 6. januar 1971 forlænges gennemførelsesforordningerne til de ophævede love om regionalstøtte af 18. juli 1959 og 14. juli 1966, særlig:

- kongelig anordning af 27. november 1959 om fastlæggelse af udviklingsregionerne, og
- kongelig anordning af 17. februar 1967 om fastlæggelse af de økonomiske områder, hvor bestemmelserne i lov af 14. juli 1966 finder anvendelse;

som følge heraf har de belgiske myndigheder mulighed for at yde støtte efter den nye lov til geografiske områder, som er fastlagt med henblik på anvendelsen af de ophævede love;

ved i lov af 30. december 1970 at angive nye områder for regionalstøttet har den belgiske regering selv erkendt, at områderne i de ophævede love ikke længere alle sammen og i deres oprindelige udstrækning har behov for regionaludvikling i Belgien og at en del af de gamle områder derfor ikke mere har brug for støtte;

i visse regioner med betydningsfulde områder er situationen nemlig under hensyntagen til resultaterne af den hidtil ydede støtte, de foretagne investeringer, udviklingen i beskæftigelses- og arbejdsløshedssituationen, indkomstudviklingen, den økonomiske vækst, udviklingen af infrastrukturen for samfærdsel og transport og i visse zoner den nære beliggenhed af et ekspanderende økonomisk center sådan, at regionalstøttet er uberettiget;

en del af den regionalstøtte, der anvendes i medfør af lov af 30. december 1970, er derfor uforenelig med fællesmarkedet; støtte, der ydes til investeringer i udviklede egne, i hvilke en sådan støtte ikke er nødvendig, påvirker konkurrencen og samhandelen i et omfang, som strider mod den fælles interesse, fordi denne støtte bidrager til at forøge uligevægten mellem regionerne i Fællesskabet og derfor hindrer, at traktatens fundamentale mål nås;

IV

efter at den belgiske regering var blevet underrettet om, at støtteforanstaltningerne var i strid med fællesskabsretten, og at visse af dem var uforenelige med fællesmarkedet, bestræbte den sig på at fastlægge nye udviklingsområder i Belgien samtidig med at den i flere måneder udsatte sine beslutninger om ydelse af støtte med regional målsætning;

ved skrivelse af 24. september 1971 underrettede den belgiske regering i overensstemmelse med traktatens artikel 93, stk. 3, Kommissionen om et lovforslag om ændring af § 11 i loven om økonomisk ekspansion samt om et forslag til kongelig anordning med en liste over nye udviklingsområder; ved skrivelse af 11. oktober 1971 underrettede den belgiske regering Kommissionen om kriterierne og motiveringen for fastlæggelse af de pågældende udviklingsområder;

i listen over de nye påtænkte områder ses, at de praktisk talt ligger i alle regioner i landet; hver af de 9 provinser og 41 af landets 43 arrondissementer støttes; det er hverken områdernes størrelse eller geografiske forhold, der spiller en rolle, men situationen i de regioner, hvor disse områder ligger;

følgelig er der her tale om en støtteordning med regional målsætning, som ville dække næsten hele landets område;

en sådan mangel på regional karakter af støtteforanstaltningerne ville betyde, at de ville blive ydet i egne, hvor de ikke er berettiget, hvilket ville gøre dem uforenelige med fællesmarkedet; mangelen på regional karakter bekræftes ligeledes derved, at en inddeling af de nævnte områder i kategorier for at differentiere støtteintensiteten alt efter, hvor påtrængende problemerne er, således som det fastsættes i § 11, i lov af 30. december 1970, ikke er blevet foretaget;

lokaliseringen af områderne i de belgiske regioner er blevet foretaget på grundlag af en række kvantitative kriterier, der skal repræsentere de fire kvalitative kriterier, som nævnes i lovens § 11, nemlig den nuværende og forudselige strukturelle underbeskæftigelse, den faktiske eller mulige tilbagegang i betydelige erhvervsgrene, den usædvanlige lave levestandard og den langsomme økonomiske vækst; valget og anvendelsen af de kvantitative kriterier fører til at visse af disse kriterier får for stor vægt og til en metode for inddeling af alle landets territoriale enheder efter et system, i hvilket alle de points, der tildeles hver af disse territoriale enheder for samtlige disse kriterier, lægges sammen, således at hverken arten eller den påtrængende karakter af de problemer, der skal løses, kommer frem, hvilket bevirker at den korrekte anvendelse af princippet om regional karakter ikke anvendes;

desuden er den metode, der benyttes til at beskrive regionernes sociale og økonomiske problemer, baseret på en for omfattende opdeling af landet, uden at der skabes en sammenhæng mellem de således afgrænsede situationer og uden at disse problemer anbringes i en passende regional sammenhæng;

visse situationer beskrives ved hjælp af forældede statistikker eller af statistikker uden betydning for det pågældende problem; der er ikke for nogen af de fastholdte eller konstruerede kvantitative kriterier fastsat tærskler, som angiver betydningen af de i lovens § 11 anvendte adjektiver såsom »usædvanlig lave« eller »betydelige«; for så vidt angår alle kriterier er forholdene i de territoriale enheder nemlig kun beskrevet ved afvigelser fra de efter de samme metoder beregnede nationale gennemsnit, idet selv den mindste afvigelse er blevet taget i betragtning;

ved hjælp af afvigelser fra den nævnte inddeling, som kun i ringe grad er berettigede, påtænker man at etablere udviklingsområder i 41 af de 43 arondissementer i landet, således at dette dækkes med vækstcentre;

V

der findes i Belgien regioner, hvor ydelse af støtte med regional målsætning er berettiget, og en forkastelse af samtlige nye områder ville straffe disse regioner utilbørligt, idet en sådan forkastelse ville indebære forbud mod støtte, så længe nye områder ikke blev forskriftsmæssigt oprettet;

afgrænsningen af de regioner, der behøver støtte, kan kun ske med en meget forskellig grad af sikkerhed fra det ene tilfælde til det andet, så længe de tekniske problemer vedrørende statistikker, kvantitative kriterier og metoder ikke er afklaret; af denne grund kan en beslutning kun være foreløbig;

i al almindelighed er det ved undersøgelse af de sociale og økonomiske forhold på regionsplan ikke altid muligt at finde frem til alle vigtige problemer; derfor anvender de fleste medlemsstater statistiske data, der er indsamlet for mindre administrative enheder; i den foreliggende sag er den belgiske regering gået frem på denne måde ved at basere begrundelsen for støtteområderne på de data, der er indhentet på arrondissementsniveau idet arrondissementet ifølge dens erklæringer er den mindste administrative enhed, for hvilken de nødvendige statistiske oplysninger er til rådighed for hele landet;

derfor har Kommissionen været nødsaget til ved sin vurdering også at bygge på de data, der var disponible på arrondissementsniveau, idet den tog hensyn til vekselvirkningen mellem nærliggende forhold og stillede problemerne i større regionale sammenhæng, således at den sikrede sig, at de fik en tilstrækkelig regional dimension;

man kan – på grundlag af forskellige undersøgelser, der er foretaget af Kommissionen, ved anvendelse – med alt fornødent forbehold – af de mangelfulde oplysninger, som er stillet til rådighed af den belgiske regering (nuværende og forudsigelig arbejdsløshed, nedgang i visse aktiviteter, middelindkomst pr. indbygger og vækstrytme) og ved således at bestræbe sig på at anvende alle de kvalitative kriterier i loven af 30. december 1970 – isolere visse problemer, som fører til den konklusion, at nogle regioner har behov for støtte; man kan – ved at foretage kontrolsammenligninger, ved at vælge visse tærskler for at beskrive de vigtigste problemer, samtidig med at enhver usmidig og mekanisk anvendelsesmetode for kriterierne undgås, men under hensyntagen til den kvantitative og navnlig den kvalitative vekselvirkning mellem disse kriterier, ved at omgruppere de territoriale enheder på forskellige måder for ikke at overse de intraregionale sammenhæng – ved forholdenes sammenhæng og vekselvirkning sikre sig, at de isolerede problemer har en tilstrækkelig regional dimension;

for at kunne vurdere forholdene har Kommissionen også taget hensyn til situationen i de andre regioner i Fællesskabet; den konstaterede i så henseende at de to dårligst stillede belgiske regioner, hvad angår bruttonationalindkomsten ligger på 76 % i forhold til fælleskabsgennemsnittet for 1969 og at det laveste niveau i Fællesskabet er på 33 %; den tog ligeledes hensyn til forholdene i grænseegnene;

på grundlag af samtlige disse betragtninger er Kommissionen, som forholdet er i øjeblikket, kommet til den konklusion, at støtteforanstaltninger kan betragtes som uforenelige med fællesmarkedet i følgende regioner: i provinsen Antwerpen, arrondissement Turnhout; i provinsen West-Vlaanderen, arrondissementerne Diksmuide, Ieper, Tielt og Veurne; i provinsen Oost-Vlaanderen, arrondissementerne Eeklo og Oudenaerde; i provinsen Hainaut, arrondissementerne Ath, Charleroi, Mons, Mouscron, Soignies og Thuin; i provinsen Liège, arrondissementerne Huy, Liège, Verviers og Waremme; i provinsen Limburg, arrondissementerne Hasselt, Maaseik og Tongeren; i provinsen Luxembourg, arrondissementerne Arlon, Bastogne, Marche, Neufchateau og Virton; i provinsen Namur, arrondissementerne Dinant, Namur og Philippeville;

det tilkommer den belgiske regering inden for disse regioner at bestemme lokalisering og omfang af støtteområderne under hensyntagen til egnsudviklingskravene;

VI

på grundlag af de af den belgiske regering ved skrivelser af 10., 13. og 20. marts 1972 meddelte yderligere begrundelser kunne Kommissionen bekræfte, at visse sociale og økonomiske forhold ikke bortfalder ved de administrative enheders grænser, men griber ind i en del af naboarrondissementerne, hvad der berettiger ydelse af støtte med regional målsætning også i følgende af den belgiske regering projekterede områder:

- i forlængelse af arrondissement Turnhout, området, der strækker sig ind over kommunerne Oostmalle og Westmalle;
- i forlængelse af arrondissementet Turnhout og provinsen Limburg, området, der strækker sig over kommunerne Aarschot, Averbode, Begijnendijk, Betekom, Booischot, Diest, Heist-op-den-Berg, Langdorp, Messelbroek, Molenstede, Rillaar, Scherpenheuvel, Testelt, Webbekom, Wiekevorst, Zichem;
- i forlængelse af arrondissementet Oudenaerde, området, der strækker sig over kommunerne Appelterre–Eichem, Denderhoutem, Denderleeuw, Geraardsbergen, Grimmingen, Idegem, Iddergem, Moerbeke, Nederboelare, Nederhasselt, Ninove, Okegem, Onkerzeel, Outer, Schendelbeke, Viane, Zandbergen;
- som danner forbindelsen mellem de to dele af arrondissementet Mouscron, området, der strækker sig over kommunerne Aalbeke, Lauwe, Menen, Rekkem;

VII

uafhængig af den fortløbende undersøgelse, som alle støtteordninger er underkastet, kan denne konklusion kun være foreløbig, så længe det arbejde, der foretages sammen med sagkyndige inden for den belgiske administration ikke har gjort det muligt at afklare alle de tekniske sider af problemerne vedrørende fastlæggelsen af udviklingsområder i Belgien; på grundlag af dette arbejde og under hensyntagen til resultaterne af den anvendelse, der i mellemtiden er blevet gjort af støtteforanstaltningerne med regional målsætning, skal et nyt forslag om udviklingsområder forelægges Kommisssionen til bedømmelse;

på grund af vanskelighederne ved de problemer, der skal undersøges, og vigtigheden af de mål, der skal nås, forekommer en frist på to år at være passende til at træffe en ny beslutning;

vedrørende de områder, der er beliggende i regioner, hvor støtten ydes, kræver den regionale karakter, at der foretages en inddeling af områderne i kategorier alt efter, hvor presserende problemerne i regionerne er, og at den maksimale støtte ligeledes differentieres efter denne forskel; forslaget til denne differencering, der skal udarbejdes af kongeriget Belgien, skal forelægges for Kommisssionen, for at denne kan udtale sig herom;

VIII

foruden støtte med regional målsætning indeholder loven af 30. december 1970 i § 5 rammebestemmelser, der åbner mulighed for uden for udviklingsområderne at yde sektorstøtte; til anvendelse af disse bestemmelser kræves ifølge loven en kongelig anordning, der fastlægger kriterierne og de nærmere retningslinjer for anvendelsen af denne sektorstøtte; Kommissionen skal underrettes om disse kriterier og retningslinjer, således at den på forhånd kan udtale sig herom;

for at kunne vurdere virkningerne af sektorstøtten på konkurrencen og samhandelen, er anvendelsessektoren en af de vigtigste faktorer, man må kende; en gennemførelsesforordning for de nævnte rammebestemmelser kan praktisk talt ikke på forhånd opregne de sektorer, der får tildelt støtte, selv om den fastlægger generelle udvælgelseskriterier;

derfor må Kommissionen på forhånd kunne udtale sig om anvendelsestilfældene; der bør, når det drejer sig om sektorstøtte, skelnes mellem den støtte, der ydes til fordel for en hel sektor, og den støtte, der gives til et begrænset antal virksomheder;

hvis de nævnte støtteforanstaltninger anvendes på en hel sektor, er det tilstrækkeligt, lige som ved indførelsen af en ordning med særlig støtte, at give Kommissionen de nødvendige oplysninger særlig vedrørende: sektorens karakteristiske træk, de problemer, der skal løses, de mål, der skal nås, de nærmere retningslinjer for anvendelse af støtten og dennes intensitet;

hvis det derimod drejer sig om anvendelse af sektorstøtte til et begrænset antal virksomheder, er det nødvendigt at underrette Kommissionen om de vigtige enkelttilfælde, for at denne kan udtale sig herom;

der er derfor grund til at gøre ydelsen af sektorstøtte betinget af opfyldelsen af passende betingelser;

på grund af investeringernes meget svingende størrelse afhængig af arten af sektorerne og dispositionerne samt af omfanget af støtten, der for et og samme beløb vokser relativt, jo mindre investeringen er, bør der fastlægges et dobbeltkriterium (investeringens størrelse og støttens relative omfang) for at kunne definere de vigtige tilfælde; det er hensigtsmæssigt at fastsætte en tærskel på 100 millioner belgiske francs for investeringens størrelse og en intensitet på 15 % som nettostøtteækvivalent (efter fællesskabsmetoden for vurdering af støtte med regional målsætning) for det relative omfang af støtten;

undersøgelsen af den pågældende lovs indvirkning på de produktsektorer, der omtales i bilag II, falder inden for rammerne af støttepolitikken for landbruget, der omhandles i punkt VI i Rådets resolution af 25. maj 1971 om den nye struktur for den fælles landbrugspolitik (EFT nr. C 52 af 27.5.1971), og endvidere falder den til disse sektorer ydede støtte ind under Rådets direktiver af 17. april 1972 om reform af landbruget; følgelig kan denne beslutning ikke finde anvendelse på den støtte, der ydes produkterne i bilag II –

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Kongeriget Belgien træffer uden ophold de nødvendige forholdsregler for at ændre den støtteordning med regional målsætning, som er hjemlet i lov af 30. december 1970 om økonomisk ekspansion, således at ydelse af denne støtte begrænses

- til følgende regioner i områder, der fastsættes af staten: i provinsen Antwerpen, arrondissementet Turnhout i provinsen West-Vlaanderen, arrondissementerne Diksmuide, Ieper, Tielt og Veurne; i provinsen Oost-Vlaanderen, arrondissementerne Eeklo og Oudenaerde; i provinsen Hainaut, arrondissementerne Ath, Charleroi, Mons, Mouscron, Soignies og Thuin; i provinsen Liège, arrondissementerne Huy, Liège, Verviers og Waremme; i provinsen Limburg, arrondissementerne Hasselt, Maaseik og Tongeren; i provinsen Luxembourg, arrondissementerne Arlon, Bastogne, Marche, Neufchâteau og Virton; i provinsen Namur, arrondissementerne Dinant, Namur og Philippeville;
- til følgende områder:
  - i forlængelse af arrondissementet Turnhout, området, der strækker sig ind over kommunerne Oostmalle og Westmalle;
  - i forlængelse af arrondissementet Turnhout og provinsen Limburg, området, der strækker sig ind over kommunerne Aarschot, Averbode, Begijnendijk, Betekom, Booischot, Diest, Heist-op-den-Berg, Langdorp, Messelbroeck, Molenstede, Scherpenheuvel, Testelt, Webbekom, Wiekevorst, Zichem;
  - i forlængelse af arrondissementet Oudenaerde, området, der strækker sig ind over kommunerne Appelterre-Eichem, Denderhoutem, Denderleeuw, Geraardsbergen, Idegem, Iddergem, Moerbeke, Nederboelare, Nederhasselt, Ninove, Okegem, Onkerzeel, Outer, Viane, Zandbergen;
  - som danner forbindelsen mellem de to dele af arrondissementet Mouscron, området, der strækker sig ind over kommunerne Aalbeke, Lauwe, Menen, Rekkem;

den støtte med regional målsætning, der ydes i de områder, hvor lovene af 18. juli 1959 og 14. juli 1966 om regional støtte er gældende, og som ikke falder sammen med de ovenfor opregnede regioner og områder, samt den støtte, der ydes i de andre af kongeriget Belgien foreslåede områder, kan ikke længere bevilges til nye investeringer.

Artikel 2

Med forbehold af den løbende undersøgelse, der er fastsat i traktatens artikel 93, stk. 1, underretter kongeriget Belgien Kommissionen om et nyt forslag vedrørende udviklingsområder for anvendelse af samtlige regionale støtteforanstaltninger i lov af 30. december 1970 om økonomisk ekspansion, hvad enten de er ophævet eller ej, således at en ny beslutning vedrørende disse under alle omstændigheder kan træffes inden for en frist af to år.

Kongeriget Belgien træffer så hurtigt som muligt de nødvendige foranstaltninger til indførelse dels af en inddeling af udviklingsområderne i to kategorier, alt efter hvor presserende problemerne er i de pågældende regioner, dels af en nuancering af den maksimale intensitet af støtten i forhold til disse to kategorier. Kommissionen underrettes om de nævnte foranstaltninger på projektstadiet, således at den kan udtale sig herom.

Artikel 3

Ydelse af den sektorstøtte, der omhandles i § 5 i den belgiske lov af 30. december 1970 om økonomisk ekspansion, gøres betinget af følgende:

- de ydelsesformer og -kriterier, for hvilke der i ovennævnte § 5 fastsættes en gennemførelsesforordning, skal meddeles Kommissionen, således at den på forhånd kan udtale sig herom;
- i tilfælde af anvendelse af sektorstøtte til en hel sektor, skal oplysningerne om indførelse af en ordning med særlige støtteforanstaltninger (sektorens karakteristiske træk, de problemer, der skal løses, de mål, der skal nås, støtteformer og -intensitet) meddeles Kommissionen, således at den på forhånd kan ytre sig om denne anvendelse;
- i tilfælde af anvendelse af de nævnte sektorstøtteforanstaltninger på en del af en sektor eller på et begrænset antal virksomheder, skal de vigtige enkelttilfælde, der fastlægges i § 4, meddeles Kommissionen, således at den på forhånd kan ytre sig herom.

Artikel 4

Som vigtige tilfælde af anvendelse af sektorstøtten i den belgiske lov af 30. december 1970 om økonomisk ekspansion anses de tilfælde, for hvilke investeringen når op på eller overskrider et beløb på 100 millioner belgiske francs, uanset støttens størrelse og de tilfælde, hvor støttens størrelse når op på eller overskrider 15 % som netto-støtteækvivalent i forhold til investeringsbeløbet, uanset dette beløbs størrelse.

Beregningen af støtteintensiteten foregår efter den fællesskabsmetode for vurdering af støtte, som blev opstillet med henblik på anvendelsen af principperne for samordning af støtte med original målsætning(1).

Artikel 5

Denne beslutning finder ikke anvendelse på støtte med regional og sektoral målsætning til produktion og handel med de i traktatens bilag II anførte varer.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. april 1972.

På Kommissionens vegne

S. L. MANSHOLT

Formand

(1) Jfr. Kommissionens meddelelse til Rådet vedrørende de generelle støtteordninger med regional målsætning, bilag.

Nærmere retningslinier for anvendelse af principperne for samordning af de generelle støtteordninger med regional målsætning (EFT nr. C 111 af 4.11.1971, siderne 10-11).